

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem, ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

13. Vires ad superandas malas consuetudines & impetus passionum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Vt sponte attractam veniam solvendo reatum,
Sponte sua in vires proprias natura rediret.

Carm. de in
2. r. 1.

ET hoc vocabant Ad iustitiam regredi natu-
ralem, quæ peccati scilicet labe temerata
fuerat. Hic si respiciat, inquit autor qq. veteris ac novi testamenti, ad naturalem regressus iustitiam recipiens fidem Christi erit Filius Dei. Vbi per iustitiam illam naturalem nihil intelligit aliud, nisi naturalem illam innocentiam naturæque integritatem, in qua ipse sicut & primus Adam sine peccato natus fuerat. Exponit hunc sensum alibi luculentius, ubi dicit: *Selet asseruari à plurimis, quia per fidem instauratus est homo, ita ut ad pristinum redditus status. Hoc omne acciperet quod inter initia Adam fuerat consecutus. Quam sententiam plurimorum & ipse sequitur hoc addito corollario, quod fides integritati primi hominis aliquid adiciat prærogativa: Videamus, inquit inferius, si hæc instauratio nihil ultra doni habeat divini, quam fuerat con-*

Ant. qq. vet. Test. p. 2. q. 41.

p. 1. q. 123.

Ibid.

A securus Adam. Quæ quidem non eo casu intelligenda sunt quasi solo peccati reatu aliquid vigoris aut virium ad operandam iustitiam natura perdidisset, quas ejusdem remissione recuperaret: sed illo dumtaxat quod sola peccati deletionem, præsertim si nulla adhuc peccandi consuetudo hæssisset, natura quæ vires omnes etiam sub peccato retinuerat cum pristina sua emergeret integritate & puritate. Pelagianorum enim doctrina constans fuit quam & supra suis locis huc profecti sumus, peccatum non potuisse humanam delimitare vel mutare naturam: Atque ad id ad operandam iustitiam liberum arbitrium & post peccata tam plene in eis, quam fuit ante peccata. Ne non sit existimandum remissionem aliquid pristini vigoris contulisse naturæ, sed tantum vindictæ reatum ac sollicitudinem abstulisse.

Pelag. lib. h. nat. & grat. lib. 1. c. 19. Jul. lib. 1. cap. 1. Jul. 13.

Vires ad superandas malas consuetudines & impetus passionum.

CAPVT XIII.

QUOD si quam peccandi consuetudinem longo usu natura contraxisset & illam putant quibuscumque radicibus quæcumque vetustate roboratam præeunte instructione legis qua sciatur quid faciendum sit, sola voluntatis mutatione posse submoveri juxta sententiam, cujusdam corum definitivam; per facile potest voluntas voluntate mutari. Hinc Pelagius in Commentarium Epistolæ Divi Pauli: *Cum viderint eas (uxores) in melius commutatas, cognoscant omnes per Dei legem ita consuetudine inverteatam potuisse mutari. Sed multo arrogantius in Epistola ad Demetriadem: Nam si etiam illi qui longo peccandi usu bonum quodammodo obstruere nature instaurari per penitentiam possunt (obtinendo videlicet peccati veniam) & mutata voluntate vivendi consuetudinem consuetudine extinguere, quanto magis tu potes illa superare &c. Ex quo fit*

Lib. de prof. iust. c. 6.

In c. 7. 1. ad Corinib. n. 17.

Circa mediâ

A ut consequenter omnes omnino passiones ac motus propter quos maxime violentia mala consuetudinis molesta esse solet, solo liberi arbitrij nutu coerceri posse decernerent. Cuius (fortitudinis) lacerti, artulianus, in contem. imperf. cont. p. 1. dol. rum & per Gentiles & per Christianos agi. duo cl. x. verunt. Qua de causa motibus carnalis concupiscentiæ quæ omnium cupiditatum rapidissima est v. ribus voluntatis tradit obfisti. Et ibid. f. 105 vol. pratis illius excessum intra concessos fines animi potestare posse retineri. Ex hac superba præsumptione fluxit procax illa & mordax insultatio qua propter inculcatam gratiæ necessitatem contra cupiditatis illius impetus, Augustinus in mentiri dicit, tantas esse libidinis vires ut eam ratio regere ac frangere non possit. Ipsi enim & omnium Pelagianorum brevis, fixa & generalis de toto hoc genere est sententia; Sufficit homo ingenio sibi motibus dare leges.

Lib. 1. c. 121.

Lib. 5. cont. Jul. c. 16.

Lib. 3. cont. Jul. c. ult.

Lib. 5. cont. Jul. c. ult.

Quod homo possit per naturam liberi arbitrij esse perfectus & non peccare si velit.

CAPVT XIV.

QUIBUS fundamentis nixi, ulterius docent, hominem in hac mortali vita ad perfectam iustitiam posse pervenire si velit. Quæ Pelagianorum sententia diversis modis sed in eandem impietatem conspirantibus exprimi solet.

A Nam aliquando ut hoc significant clamant ut Augustinus ait; *Perfectio nobis virtutis à nobis est, aliquando dicunt: Non solum ad faciendam verum etiam ad perficiendam mandata divina per liberum arbitrium humanam sufficere naturam. Aliquando simpliciter, hominem hic perfici. Ali-*

Lib. 2. cont. Jul. c. 8.

Aug. Epist. 95.

Lib. 2. cont. Jul. c. 8.